בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', י"א בטבת תשס"ד (05 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כמה ידיעות מהימים האחרונים...

חוקת כנסת-ישראל, שאושרה ע"י הנציב העליון יומיים לפני-כן, **פורסמה בעתון הרשמי** של ממשלת המנדאט ביום **ח' בטבת** [התאריך של יום ששי האחרון] בשנת תרפ"ח (1928). החוקה, שהסתמכה על פקודת העדות הדתיות מ- 1926, והעניקה בסיס חוקי לארגון הפנימי של היישוב היהודי בארץ, התקבלה לאחר משא-ומתן ממושך בין הממשלה לבין מוסדות היישוב. מוסדות היישוב המאורגן דרשו שתגובש חוקה בעלת אופי לאומי ודמוקראטי, ואילו הממשלה עמדה על דעתה שהיסוד הדתי יהיה בסיס החוקה.

מבחינתם של המוסדות היישוביים, היו ליקויים רבים בנוסח החוקה שאושר: ראשית, משום אופיה הדתי המודגש של החוקה ואי-הענקת סמכות לאומית רחבה די הצורך; שנית, משום זכות הפיקוח הנרחבת שניתנה לממשלה על מוסדות ההנהלה העצמית של היישוב ובעיקר על התקציבים השונים של מוסדותיו; ולבסוף, משום שהחוקה הכירה בזכות לפרוש מִכְּנסת ישראל ואף להקים ארגונים וקהילות נפרדים. ואמנם, בשבוע הראשון לאחר פרסום החוקה ולאחריו, ניהלו ראשי אגודת-ישראל ואנשי עדת ישראל החרדית בירושלים תעמולה נמרצת נגד החוקה וקראו לתומכיהם לא להצטרף לכנסת ישראל. [כרונולוגיה]

וכנסת ישראל מהי?

כנסת ישראל בימי המנדאט היתה המסגרת האירגונית של היישוב היהודי בארץ-ישראל. בינואר 1918, עוד טרם נכבש חלקה הצפוני של הארץ, נתכנסה אסיפה מכוננת שבחרה "ועד זמני של יהודי ארץ-ישראל בשטח הכבוש". בשנתיים שלאחר מכן, לאחר שני כינוסים נוספים של האסיפה המכוננת, התגבשה צורתו של האירגון היישובי ובאוקטובר 1920 התכנסה אסיפת הנבחרים של היישוב. הממשלה הכירה בה ובוועד שבחרה, **הוועד הלאומי**, כנציגי היישוב. ההכרה המשפטית ניתנה רק אחרי מו"מ ממושך בדבר אופיו של האירגון היישובי וחוקתו, נושאים שהיו שנויים במחלוקת בין היהודים החרדים, שהם היו "היישוב הישן" לבין רוב האוכלוסיה ביישוב [כפי ש'נרמז' לעיל].

מוסדות כנסת ישראל היו: אסיפת הנבחרים, הוועד הלאומי והקהילות המקומיות. במרוצת שנות ה- 20 וה- 30 היו אסיפת הנבחרים והוועד הלאומי גרעין לאוטונומיה לאומית, עד לכינונו של המשטר הפרלמנטרי בנדינת ישראל. [מבחר ערכים בתולדות הציונות]

§§§

'למחרתו', ביום **ט' בטבת**, כעבור 26 שנה, בשנת תשי"ד (1953), **התפטר דוד בן-גוריון** [לראשונה] **כראש ממשלת ישראל**, וזאת לאחר שהוא ביקש הארכת חופשתו מתפקידיו בממשלה. בבוקרו של יום, הגיע בן-גוריון אל הנשיא יצחק בן-צבי, ומסר לו מכתב התפטרות "בזאת אני מגיש לך התפטרותי מממשלת ישראל. אני בטוח שבעזרתך המוסרית רבת-המשקל, תכונן ממשלה חדשה באישור הכנסת כחוק, בלי כל דחיות וזעזועים מיוחדים." לאחר שסעד עם רעייתו פולה, ירדו בן-גוריון ומלוויו ל**שדה בוקר**. אמצעי בטחון מיוחדים ננקטו על-מנת למנוע מעתונאים לסקר את מעברו למקום יישובו החדש. הנשיא בן-צבי הטיל על **משה שרת** להרכיב ממשלה חדשה. באותו היום קיבל **משה דיין** לידו את תפקיד הרמטכ"ל במקום **מרדכי מקלף** שסיים את כהונתו.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', י"א בטבת תשס"ד (05 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

14 חודשים היה בן-גוריון מחוץ לממשלה. בעקבות 'עסק הביש' הוא חזר לתפקיד שר הבטחון בפברואר 1955. [עלון 'זמן.מקום']

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל